

**תת"ע 9687/12/18 - ציון אהרן שלום ציון אהרן שלום נגד מדינת
ישראל**

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 9687-12-18 מדינת ישראל נ' ציון אהרן שלום
תיק חיצוני: 14116104564

מספר בקשה: 2

בפני כבוד השופטת רונה פרטזון
מבקש ציון אהרן שלום ציון אהרן שלום
נגד מדינת ישראל
משיבה

החלטה

1. לפניה בקשה לביטול פסק דין שנית בהיעדר המבוקש ביום 15.1.19 (להלן: "**פסק דין**").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבוקש בעבירה של עצירת רכב ליד תמרור 437 המסמן מקום חניה לרכב של נכה, ונגזר עליו קנס בסך 1,800 ₪.
3. המבוקש טען כי הגיע בקשה להישפט ואף עקב אחר הבקשתו אף לא קיבל הזמנה לדין. טען כי לא ביצע העבירה המיוחסת לו. טען כי נודע לו אודות קיוומו של הדיון רק לאחר לקבל את פסק הדין.
4. המשיבה לא הגישה תגובה לבקשתו.
5. לאחר שבדקתי טענות המבוקש ועיינתי באישור המ司ירה החלתית לדוחות הבקשה.
6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק דין בהתקיים אחד ממשני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התיאצבותו לדין או גרים מתוות דין כתוצאה מהוורתת פסק הדין על כנו (ראו בندון: רע"פ 9142/01 **איטליה נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאמ' נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).
7. משלוח הזמנה באמצעות דואר רשום מטעם "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנTEL להוכיח כי

עמוד 1

לא קיבל את הודעה מסיבות שאין תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 סמара נ' מ"י, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 קרב נ' מ"י, 15.1.20).

אישור המסירה עולה כי הזימון לדין נשלח בכתבתו של המבקש וחזר בציג "לא נדרש". על פי תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, מדובר במצבה כדין גם ללא חתימה על אישור המסירה, ומכאן שકמה חזקת המסירה. המבקש לא הוכיח כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאין תלויות בו, ואף לא התייחס לאישור המסירה הסרוק בתיק, וזאת גם לאחר שניתנה לו הזדמנות לכך בהחלטתי מיום 27.1.19, ומכאן שלא הפריך את חזקת המסירה. המבקש אף ציין כי קיבל בדו"ר את פסק הדין, ללא קושי, ומעין בתיק האלקטרוני עולה כי פסק הדין כמו גם החלטות נוספות בכתבתו של המבקש ומסרו לידי הנמען הרשם.

8. מעבר לכך, המבקש לא הציג טענות הגנה כלשהן חרף החלטתי מיום 27.1.19 ואף לא פירט כיצד הורתת פסק הדין על כנו תגרום לו עיוות דין אלא הסתפק בכך בכפירה כללית ביצוע העבירה המיוחסת לו.

כפי שונפק בעפ"ת 18-01-71874 פיאל נ' מדינת ישראל (19.2.18), אין די בטענת כפירה כללית וכולנית כדי להראות כי נגרם ל המבקש עיוות דין. על המבקש להפרט טענותיו העובדיות ולבסס טענותיו בראיות, ככל שישנן.

עוד יש לציין כי העונש שנגזר על המבקש אינו חורג ממתחם העונש הנוהג לעבירה מסווג זה, ובשים לב לעבירה התעבורייתו של המבקש.

9. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחתה.

10. בשים לב לדחית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

הנאשם ישלם הקרן האמור בגין הדין עד ליום 19.5.1.

11. המזכירות תעביר עותק ההחלטה זו לצדים.

ניתנה היום, כ"א אדר ב' תשע"ט, 28 מרץ 2019, בהעדך
הצדדים.